

Rekordna udeležba

NA LETOŠNJIH IZPITIH ZRVS

Predsednik občinskega odbora ZRVS Vinko Hrabar nam je dejal: »Mi smo z letošnjo udeležbo naših rezervnih starešin izredno zadovoljni, saj je bila na vajah že pri prvem vpoklicu 82 %, kar se ni zgodilo že več let nazaj. Tukaj niso všteti številni naši starešine, ki so bili vpoklicani na orožne vaje v JLA, in jim teh izpitov ni bilo potrebno pri nas delati. Tudi same naše vaje so potekale letos hitreje zaradi ocenjevanja teoretskega dela v osnovnih organizacijah na seminarjih. Uspeh strokovnega dela je bil v povprečju med 3 in 4. Letos smo se prepričali, da moramo naslednje leto izboljšati naš sistem obveznega pouka, ker je sedanja oblika že zastarela. Vsekakor je pomembno to, da imamo pri občinskem odboru ZRVS skupino predavateljev, ki so svojo nalogo opravili zelo dobro. Znali so zainteresirati rezervne starešine, da so pokazali za teoretični del pouka še večje zanimanje. Sicer so po tej plati dobili tudi več znanja. Na splošno pa bi lahko bila zavest naših rezervnih starešin boljša in bi lahko tudi več individualno delali na področju vojaške vzgoje. Danes imamo še dosti rezervnih starešin, ki še vedno niso naročeni na Našo obrambo. Občinski odbor razpolaga s precejšnjim številom strokovnih knjig iz vojaškega področja. Žal se naši starešine vse premalo zanimajo zanje in ne koristijo tega, kar jim je dano na razpolago. Enako je z bogato knjižnico ljubljanske garnizije. Po besedah maršala Tita — da ne bi smela biti nobena razlika med aktivnimi in rezervnimi starešinami, je to odvisno tudi od nas samih!«

In kaj se je godilo na terenu ...

Na pohodu

Na pohodu, ki je še najbolj pomemben, se je izkazalo za zelo dobrodošlo topografsko znanje, ravnanje z busolo in hoja po karti. V »neznanim svetu« se lahko kaj hitro izgubiš in prideš v »sovražnikovo zasedo«, pa čeprav v gostilno, ki se na srečo več ne programira na vsej trasi.

Pri reševanju taktične naloge

Uspeh v reševanju taktične naloge je bil v celoti relativno dober. Pri vseh starešinah se je poznalo, da so bili preveč sigurni v material, ki se je na seminarju posredoval. Ta »vodilni«, več let trajajoči sistem bo treba spremeniti, da bi bili rezervni starešine bolj samostojni pri rešitvah svojih nalog. Tudi povezava naloge »na pravi teren« bi imela več uspeha.

Pri reševanju topografske naloge

Topografsko znanje je bilo pri starejših oficirjih nadpovprečno. Najboljši so bili pešadijci, mornarji in vezisti, gotovo pa tisti, ki so nedolgo tega končali šolo za rezervne oficirje. Prav bi bilo, če bi obstajale nove karte z novimi topografskimi znaki. S temi kartami bi rezervni starešine lahko tudi sami vadili topografijo na vikendih in terenih, ki jih večkrat obiskujejo v prostem času. Dobro namreč vemo, da sta povsod na terenu urbanizacija in razvoj komunikacij zadnja leta marsikatero pokrajino popolnoma spremenila. Da bi bila stara karta še bolj nepregledna, imamo zgrajenih dosti novih poti in cest.

Na strelni črti

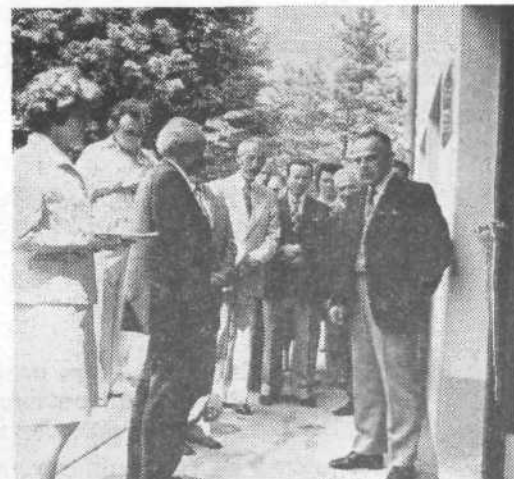
Strelišče je bilo zelo dobro organizirano, saj je lahko v eni uri streljalo kar po 106 starešin. Rezervni starešine se zelo zavzemajo za večkratno streljanje na leto. Če so že prejšnja leta zmanjkala sredstva za municijo, bo pač treba v naslednjih letih predvideti več. Tako bi bil naš starešinski kader v streljanju bolj izurjen kot je bil do sedaj.

Ob dnevu borca odprt dispanzer za borce NOV

Borci za borce

V okviru bolnišnice dr. Petra Deržaja, Kliničnega centra v Šiški, so v prenovljeni zgradbi, ki je doslej služila kot lekarna in upravni prostori, odprli prvi dispanzer za borce NOV. Zgradbo je v celoti adaptiralo Gradbeno podjetje Megrad.

Po kulturnem programu na ploščadi pred to zgradbo — v počastitev dneva borca — je dispanzer svečano odprl predsednik mestnega odbora ZB generalpolkovnik in narodni heroj Rado Pehaček in ga predal v upravljanje dr. Bogdanu Dolencu.

Dr. Dolenc je generalu Pehačku, ki je poseval teso očetovsko skrb, da je prišlo do realizacije tega dispanzerja pri tej slovesnosti obljubil, da se bo v dispanzerju vsak borec počutil dobro in da bo za svoje tegobe našel razumevanje ter skrbno zdravniško nego.

Zdravstveno skrb borcem v NOV je nudila partizanska saniteta, iz katere smo v tistih težkih razmerah dobili velike zdravnike in medicinske sestre. Po vojni, še mladi borci niso čutili potrebe po posebnem zdravstvenem varstvu. Pozneje, čez leta, je razen nujnih posledic strahotne vojne prišla še starost, tako da so se čutile vse večje potrebe po ustanovitvi posebnih ambulant za borce. Prvi zameetek je bila Emona, ki je nudila zdravstvene usluge spomeničarjem, kasneje pa se ji je pridružilo še večje število ambulant za splošno zdravstveno varstvo. Zadnja leta smo dobili v Ljubljani 5 in v sami regiji 13 ambulant za 20 tisoč borcev, ki še živijo na tem področju Slovenije.

Zataknilo pa se je pri pošiljanju borcev na nujne specialistične preglede, saj je ta pot danes vse preveč utrujajoča za postarane borca. Pojavila se je potreba po dispanzerju, ki bi nudil vse potrebne zdravstvene usluge in specialistične preglede v eni sami hiši.

In to, kar bi moralo biti že zdavnaj storjeno, danes imamo!

Posebne zasluge pri ustanovitvi in realizaciji tega dispanzerja ima vsekakor Klinični center z zelo razumevajočim direktorjem Zdravkom Krvinom, Komite za borce, mestni odbor ZB, občinski odbor ZB Ljubljana-Šiška, ki je že takoj v začetku postavil pravi način zdravstvene zaščite, in neutrudljivi doktor Bogdan Dolenc.

Dispanzer ima 4 kompletne ordinacije in laboratorije.